

تظاهرات گوناگون ضایعات انسدادی مادرزادی گوارش: گزارش پنج مورد

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۶/۱۲/۰۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۰۳/۰۸

چکیده

زمینه و هدف: ضایعات انسدادی دستگاه گوارش از مهمترین مشکلات مادرزادی می‌باشد که بر حسب محل و میزان انسداد، تظاهرات بالینی متفاوتی دارند. هر چند ضایعات انسدادی کامل، علایم کلاسیک انسداد روده را در شیرخوار ایجاد می‌کنند، انسداد نسبی ممکن است تا سینین بزرگسالی فاقد علامت باشد و گاه تظاهرات غیرمعمول ایجاد نموده که بررسی‌های وسیع تشخیصی را می‌طلبند. علاوه بر این، تأخیر در تشخیص می‌تواند عوارض قابل توجهی داشته باشد. این ضایعات عمدهاً به وسیله جراحی قابل اصلاح هستند، آگاهی پزشکان از راهکار درمانی و ارجاع به موقع حائز اهمیت می‌باشد. معروفی بیمار: پنج شیر خوار مبتلا به انواع متفاوتی از ضایعات انسدادی دستگاه گوارش با تظاهرات گوناگون از جمله استفراغ، هماتمز، کاهش رشد و استتانوره مراجعه کردند. تشخیص به موقع در چهار بیمار منجر به اصلاح جراحی شد، گرچه در یک مورد تظاهرات غیرمعمول ضایعه منجر به کاهش رشد و تکامل گردید. نتیجه‌گیری: ضایعات انسدادی مادرزادی دستگاه گوارش به خصوص انسداد نسبی گاه تظاهراتی غیرمعمول ایجاد می‌کند که در صورت تشخیص و درمان به نگام پیش‌آگهی خوبی خواهد داشت.

کلمات کلیدی: انسداد گوارشی، تظاهرات، مادرزادی.

مهری نجفی ثانی
پروین عباسلو*

گروه گوارش، مرکز طبی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی تهران

*نویسنده مسئول: تهران، خیابان دکتر قربی، مرکز طبی کودکان، بخش گوارش و اندوسکوپی، کاپستی:
تلفن: ۰۶۹۲۴۵۴۵۱
۱۴۱۹۸۵۴۴۵۱
email: parvin_abbaslou@yahoo.co.uk

مقدمه

همراه شامل سندروم داون، آترزی مری و ضایعات قلبی است. علامت کلاسیک انسداد دئودنوم، استفراغ بدون دیستانسیون شکم است.^{۱۰} ۲۰ درصد ضایعات انسدادی ژوژونوم وایلثوم، به علت وجود یک دیواره نازک در داخل لومن تحت عنوان دیافراگم یا "web" می‌باشد که به علت وجود منفذ باریک ارتباط بین قسمت پروگزیمال و دیستال ایلثوم است. مکونیوم ایلئوس نوع خاصی از انسداد بخش دیستال می‌دهد.^{۱۱} آترزی کولون بسیار نادر است. از جمله ضایعات انسدادی دیستال دستگاه گوارش، ناهنجاری‌های آنورکتال می‌باشد که در بسیاری از موارد با ناهنجاری‌های اورولوژیک همراه است. بیماری هیرشپرونگ نیز با علایم انسداد روده، عدم دفع مکونیوم و بیوست تظاهر می‌کند.^{۱۲} گرفتن تاریخچه و معاینه فیزیکی، ظن انسداد روده را بر می‌انگیزد و مطالعات تصویربرداری در تأیید تشخیص نقش بسزایی دارند. در آترزی مری، در گرافی ساده سینه، بعد از گذاشتن لوله NG پیچ خورده‌گی در بن بست فوقانی مری جلب توجه می‌کند.^{۱۳} شرح حال در تنگی هیپرتروفیک پیلور نقش برجسته‌تری دارند،

ناهنجاری‌های دستگاه گوارش (Gastrointestinal malformations) از مهمترین بیماری‌های مادرزادی می‌باشند. اکثریت متخصصین اطفال با ضایعات انسدادی سیستم گوارش مواجه می‌شوند. علایم ناهنجاری‌های انسدادی بر حسب شدت و محل ضایعه متفاوت است و در سینین گوناگون حتی بزرگسالی ممکن است برای اولین بار تظاهر کند. شایع‌ترین ناهنجاری مادرزادی مری، آترزی مری می‌باشد و در بیش از ۹۰ درصد موارد با فیستول تراکتوازفازیال همراه است. در شایع‌ترین نوع آناتومیک، انتهای پروگزیمال مری بسته و انتهای دیستال با نای ارتباط دارد. علایم این نوزادان به صورت سیالوره، حمله‌های سرفه، سیانوز و دیسترنس تنفسی است.^{۱۴} شاه عالمت ضایعات انسدادی معده استفراغ غیر صفراؤی است. در واقع شایع‌ترین علامت تنگی هیپرتروفیک پیلور در دوران شیرخواری استفراغ غیر صفراؤی می‌باشد که علایم مشابهی با سایر ضایعات انسدادی معده همانند آترزی پیلور دارد.^{۱۵} آترزی دئودنوم ۴۰-۲۵٪ موارد آترزی روده را تشکیل می‌دهد و شایع‌ترین ناهنجاری‌های

در حد ۸/۲ میلی‌گرم در دسی‌لیتر گزارش شد. در ترازیت روده بولب کاملاً متسع و زخم‌های متعدد در آن دیده شد. احتمال انسداد نسبی بخش دوم دوازدهه وجود داشت (شکل ۱) که در لایپراتومی تشخیصی تأیید شد. در واقع، علت انسداد "web" در بخش دوم دوازدهه بعد از آمپول واتر بود.

بیمار چهارم: دختر ۱۵ ماهه به علت کاهش رشد شدید، تاخیر تکاملی و مدفوع چرب تحت برسی قرار گرفت. در مراجعت مکرر به مرکز درمانی توصیه به استفاده از انواع مختلف فرمولا و رژیم‌های گوناگون شده بود. از لحاظ معیارهای تکاملی، بیمار قادر به تکلم نبود، نمی‌نشست و با کمک قادر به ایستادن بود. در برسی‌های پاراکلینیک کم‌خونی و کاهش سطح فسفر خون را نشان داد. در تست عرق سطح کلر خون در حد ۵۰ و سدیم در حد ۶۰ میلی‌اکتووالان در لیتر گزارش شد. در آزمایش مدفوع قطرات چربی بیش از ۱۰۰ در یک میدان بزرگ میکروسکوپی بود و فعالیت تریپسین مدفوع کاهش داشت. سن استخونی در حد ۹ ماهگی و سن قای در حد شش ماهگی گزارش شد. تست‌های تیروئید نرمال و در آندوسکوپی ترشحات غلیظ صفرایی در معده و بولب رؤیت گردید. در نتیجه بیمار تحت برسی روده باریک با ماده حاجب و کلیشه فالوترو قرار گرفت که احتمال انسداد نسبی ژئنوم مطرح شد (شکل ۲). در لایپراتومی، دیافراگمی به فاصله ۳۰ سانتی‌متر از لیگامان تریپت (Trietz) وجود داشت. بیمار رزکسیون دیافراگم و قسمت کوچکی از ژئنوم (هشت سانتی‌متر) قرار گرفت و آناستوموز انتهای آن جام شد.

بیمار پنجم: پسر ۳/۵ ماهه به علت استفراغ‌های غیر صفرایی پیشرونده که از یک ماه قبل شروع شده بود مراجعه کرد. شیرخوار کاهش رشد داشت و وزن وی در حد ۳/۵ کیلوگرم بود. در گرافی

شکل ۱: کلیشه فالوترو: عبور باریم از معده طبیعی، اتساع بولب دوازدهه و ابتدای D۲

هرچند گاه سونوگرافی مورد نیاز می‌باشد. در انسداد دئودنوم، نمای حباب دوگانه (Double bubble) در گرافی ساده شکم تشخیصی است. نمای "Soap bubble" در گرافی ساده شکم شاخص مکونیوم اثیلوس است. افتراق انسداد روده بزرگ و کوچک در گرافی ساده در شیرخواران مقدور نمی‌باشد و احیاناً اینما با ماده حاجب لازم است. اما با ماده حاجب اطلاعات مفیدی در هیرشپرونگ ارائه می‌دهد.^{۱-۳} درمان ضایعات انسدادی مادرزادی دستگاه گوارش اصلاح جراحی در صورت نیاز می‌باشد، گرچه اقدامات حمایتی در موقوفیت عمل جراحی حائز اهمیت است.

معرفی بیمار

بیمار اول: شیرخوار پسر یک ماهه به علت استفراغ‌های جهنه به مدت سه هفته، عدم رشد و یک ابی زود تشنج تحت برسی قرار گرفت. در تاریخچه خانوادگی نکته قابل توجهی وجود نداشت. در معاینه، توده Olive قابل لمس بود. به علاوه در برسی‌های بیوشیمیایی، آلkaloz متابولیک، هیپوکالمی و هیپوناترمی وجود داشت. در سونوگرافی ابعاد پیلور ۱۲ و ۲۴ میلی‌متر گزارش شد. بیمار از جهت تشنج برسی شد که کلیه برسی‌ها نرمال بود و تشنج تکرار نشد. در واقع تشنج بیمار احتمالاً ناشی از اختلالات متابولیک بود. بیمار تحت جراحی "Ramstedt" قرار گرفت.

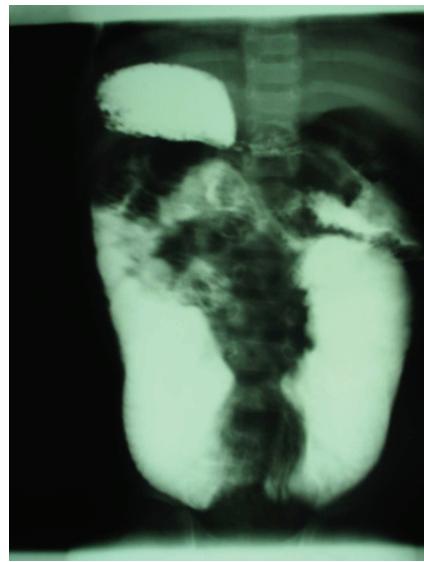
بیمار دوم: دختر هشت ماهه به علت هماتمز و عدم دفع مدفوع به مدت ۴۸ ساعت برسی شد. در سابقه مشکل خاصی وجود نداشت. در برسی‌های اولیه، تنها نکته پاتوژنیک آلkaloz خفیف متابولیک بود. بیمار تحت آندوسکوپی قرار گرفت. در آندوسکوپی، اریتم شدید در قسمت تنه معده و آنتروم رؤیت شد، به علاوه بولب متسع بود و امکان عبور آندوسکپ به قسمت دوم دئودنوم مقدور نشد. در آندوسکوپی مجدد بعد از درمان با رانیتیدین، زخم بزرگی در قسمت دوم دوازدهه رؤیت شد. در کلیشه فالوترو (Follow through) احتمال تنگی قسمت دوم دوازدهه مطرح بود. در لایپراتومی یک دیافراگم قبل از آمپول واتر گزارش شد و عمل رزکسیون دیافراگم و دئودنودئودنوسیستومی انجام شد.

بیمار سوم: دختر شش ماهه به علت استفراغ‌های مکرر از پنج ماهگی به دنبال شروع تغذیه تكمیلی مراجعه کرد. استفراغ غالباً غیر صفرایی و گاه به صورت هماتمز بود. در برسی‌های انجام شده، هموگلوبین

متون هفت مورد گزارش شده که علت انسداد در دو مورد web دئودنوم، دو مورد تنگی هیپرتروفیک پیلور، دو مورد پانکراس حلقه‌ای و یک مورد ورید پورت پره دئودنال (preduodenal) بود. افزایش گاسترین و در نتیجه افزایش اسید معده عامل بروز ضایعات ارزیزیو دستگاه گوارش در این بیماران بود.⁷ در این گزارش ما به دو مورد اشاره کردیم که در هر دو بیمار، هماتمر بعد از شروع تغذیه تکمیلی به وجود پیوسته بود. علاوه بر آن، هر دو بیمار گزارش شده مؤنث بودند که توضیح خاصی برای آن نداریم. در بررسی متون، گزارشی از انسداد مادرزادی دئودنوم وجود ندارد که با کاهش وزن و مدفوع چرب بدون استفراغ و دیستانسیون شکم تظاهر کرده باشد.

چنانچه شرح آن رفت در بیمار سوم این تظاهر بالینی نادر منجر به تغییر مکرر رژیم غذایی شده بود و علاوه بر عوارض ناشی از کاهش شدید رشد و تکامل در این شیرخوار، دیستانسیون طویل‌المدت روده احتمال ایجاد اختلال حرکتی روده بعد از عمل جراحی را به دنبال خواهد داشت و این عارضه می‌تواند منجر به عمل جراحی ثانویه در بخش متسع روده گردد.⁸ علت استثاثوره در این بیمار رشد بیش از حد باکتری بود که به علت شکستن نمک‌های صفراء توسط جمعیت فرایانده باکتری‌ها ایجاد می‌شود. اضافه بر این سوء جذب ویتامین‌های محلول در چربی از پیامدهای رشد بیش از حد باکتری‌ها می‌باشد چنانچه هیپوفسفاتمی شاهدی از سوء جذب ویتامین D در این بیمار بود.

از جمله نکاتی که در تاریخچه بیماران واجد ضایعات انسدادی دستگاه گوارش بهخصوص در قسمت فوقانی نیازمند توجه است سابقه پلی هیدرآمینوس، نارسی، ایکتر نوزادی و همچنین سابقه خانوادگی مشکل مشابه است. گزارشاتی از بروز فامیلیال آترزی متعدد ژوژنوم و مالروتاسیون وجود دارد.⁸⁻¹⁰ نکته مهمی که نیازمند توجه خاص پژوهشکان است، احتمال بروز ضایعه در سایر قسمت‌های روده می‌باشد. Holgerson Lo, پسر ۱۲ ساله با سابقه پنج ساله آنمی فقر آهن غیر قابل توجیه را معرفی کرد که به علت حملات حاد درد شکم و انسداد روده تحت عمل جراحی لپاراتومی قرار گرفت و تعداد ۲۳ عدد "web" در سکمان‌های مختلف روده رؤیت گردید.¹¹ با توجه به اینکه این ضایعات عموماً توسط جراحی قابل اصلاح هستند، آکاهی پژوهشکان از علائم، برنامه‌ریزی تشخیصی و ارجاع به موقع به جراح حائز اهمیت می‌باشد.

شکل - ۲: کلیشه فالوترو: لوپ پروگریمال ژوژنوم به شکل U با دو بازوی متسع

انجام شده، دیستانسیون معده گزارش شد و در ترانزیت روده احتمال تنگی قسمت دوم دوازده مطرح شد. در لپاراتومی، پانکراس حلقوی رؤیت شد و دئودنودئودنوستومی انجام شد.

بحث

یکی از مهمترین ناهنجاری‌های مادرزادی، ضایعات دستگاه گوارش است. هرچند ضایعات انسدادی کامل، علایم کلاسیک انسداد را ایجاد می‌کنند، انسداد نسبی ممکن است علایم غیر معمول ایجاد کرده، موجب انجام بررسی‌های وسیع و سردرگمی پزشک و بیمار گردد. به علاوه، تأخیر در تشخیص موجب بروز عوارض می‌گردد. دفع مدفوع در یک نوزاد ضایعات انسدادی روده را رد نمی‌کند زیرا در ضایعات ناقص و همچنین ضایعات انسدادی پروگریمال امکان دفع مکونیوم وجود دارد.¹² هر چند شایع‌ترین علت استفراغ صفراء در کودکان علل غیر جراحی است اما در هر مورد استفراغ صفراء احتمال مشکلات اورژانس جراحی بایستی مد نظر قرار گیرد مگر خلاف آن به اثبات بررسد.¹³ Tzeng, پسر ۱۳ ساله‌ای را معرفی کرد که به علت حملات تشنج تحت بررسی قرار گرفت. در بررسی‌های این کودک هیپوناترمی و اورمی وجود داشت. در نهایت، وجود web مادرزادی در دئودنوم به اثبات رسید.¹⁴ ما هم شاهد تشنج در بیمار اول بودیم که به علت اختلالات الکترولیتی بود. از جمله تظاهرات نادر ضایعات انسدادی مادرزادی، خونریزی گوارشی است که در بررسی

References

1. Robert W, Orenstein S, Peters J, Khan S, Youssef N, Hussain. The esophagus, Stomach and intestine. In: Behrman RE, Kliegman RM, Jenson HB, editors. Nelson Textbook of Pediatrics. 17th ed. Philadelphia, PA: WB Sanders; 2004. p. 1219-47.
2. Liold DA, Kenny SE. Congenital anomalies. In: Walker WA, Goulet O, Kleinman RE, Sherman PM, Shneider BL, Sanderson IR, editors. Hamilton: BC Decker; 2004. p. 561-72.
3. Donald L, Zwang S. Infantil hypertrophic pyloric stenosis. In: Guandalini S, editor. Essential Pediatric Gastroenterology, Hepatology, and Nutrition. New York: McGraw-Hill; 2005: p. 153-5.
4. Davenport M. ABC of general surgery in children. Surgically correctable causes of vomiting in infancy. *BMJ* 1996; 312: 236-9.
5. Sadow KB, Atabaki SM, Johns CM, Chamberlain JM, Teach SJ. Biliary emesis in the pediatric emergency department: etiology and outcome. *Clin Pediatr (Phila)* 2002; 41: 475-9.
6. Tzeng GY, Lin CC, Chen HC, Peng HC, Chang WT, Chi CS. Congenital duodenal web in late infancy and childhood: a report of two cases. *Zhonghua Yi Xue Za Zhi (Taipei)* 1994; 53: 307-10.
7. Mishalany HG, Najjar FB. Familial Jejunal atresia: Three cases in one family. *J Pediatr* 1968; 73(5): 753-5.
8. Di Franco F, Adedeji OA, Varma JS. Recurrent megajejunum in an adult. *J R Soc Med* 2002; 95: 361-2.
9. Young ID, Kennedy R, Ein SH. Familial small bowel atresia and stenosis. *J Pediatr Surg* 1986; 21: 792-3.
10. Gibson MF. Familial multiple jejunal atresia with malrotation. *J Pediatr Surg* 1988; 22: 1013-4.
11. Holgersen LO, O'Connell JR. Twenty-three jeunoileal diaphragms in a 12-year-old boy. *J Pediatr Surg* 1981; 16: 876-7.

Different presentations of congenital gastrointestinal obstructions: *a report of five cases*

Najafi M.
Abbaslou P.*

Department of Pediatric
Gasteroenterology, Children
Medical Center Hospital

Tehran University of Medical
Sciences

Abstract

Received: February 25, 2008 Accepted: May 28, 2008

Background: Obstructive gastrointestinal (GI) malformations are one of the most important congenital problems and have different clinical manifestations, which depend on the severity and location. Although, complete obstructive lesions cause classic intestinal obstructive symptoms in infants, incomplete obstruction might be asymptomatic until adulthood and sometimes cause unusual symptoms, which need extensive work up. Moreover, this delay could produce significant complications. Near all of these lesions are surgically correctable; therefore awareness of this possibility is important in order to prompt appropriate management and referral plan.

Case report: In this report, we introduce five infants who had congenital GI malformations with different presentations such as vomiting, hematemesis, growth failure and steatorrhea. Appropriate time of diagnosis caused surgical correction of lesions except in one patient with very unusual presentation who was diagnosed late. As a result, in this case, severe growth and developmental delay appeared.

Conclusion: Congenital gastrointestinal obstruction has different manifestations. Awareness can help to survive patients.

Keywords: Congenital, gastrointestinal obstruction, presentation.

* Corresponding author: Dr Gharib St.,
Children Medical Center Hospital,
Tehran, IRAN
Tel: +98-21-66924545
email: parvin_abbaslou@yahoo.co.uk